

(המשך מעמוד 27)

יורק כקונסול של ישראל, אמר לאנשי המשדר. "אחרת, מי היה מכיר אותו ביכלל?"

מישרד החוץ רגיש לפרשה זו. מאז פרשת השגריר הישראלי בדנמארק משה לשם, שאשתו פתחה מכוון-ליופי, כשר פשטו השמועות כי מישפחה לשם מתכוון נת להישאר בקופנהאגן בתום תקופת-הכהונה של הבעל, גרם הדבר לסערה רבתי בארץ*. אך פתיחת מכוון-היופי היא עניין הרבה יותר קטן מפרשת בן-ארי. עברון החליט שלא להמתין לעובדות מוגמרות. הוא הורה ליועץ המישפטי של המישרד, מאיר רוזן, לשגר מיכתב חריף לבן-ארי ולהעמידו ("לאור השמועות") על מצבו החוקי. התקשי"ר קובע כי אסור לדיפלומט ישראלי להשתקע בארץ שבה הוא מכהן, ולהתפרנס בה. במשך השנה תיים הראשונות אחרי גמר תקופת כהר נתו. זוהי ערובה מינימלית נגד שחיתות וניצול לרעה של התפקיד. על ביצוע תקנה זו ממונה ועדה מיור-חדת, בהשתתפות שופט.

העם

יצאה למצריים

פסח תשל"ח עומד

כודו כסימן השלב

החדש בקשר בן

3000 השנים בין

ישראל ומצריים

"האם טוען מנחם בגין שהיהודים בנו את הפיראמידות?" שאל עיתונאי מיצרי בסקרנות אמיתית את עמיתו הישראלי, כאשר ליווה אותו בביקור אצל מיבני

בפרך ובריחתם למידבר, בהנהגת גבר בעל עבר מעורפל, שגדל כנסיך מצרי בחצר פרעה.

חשוב כי סיפור זה שבה את דמיונם של היהודים במשך 100 דורות ויותר, וכי ליד ושולחן הסדר הוא נחרת בציפורן ברזל בדמיונו של כל ילד וילדה.

והנה, בשנת תשל"ח, רצה הגורל כי היחסים בין ישראל ומצריים שוב יאפילו על כל נושא אחר בתודעת שני העמים.

"אחרון הפרעונים". כאשר כבשו כוחות צה"ל שטח מצרי ממערב לתעלת סואץ, הם קראו לו בשם התנ"כי "גושן". כאשר ביקרו הישראלים בקאהיר וראו את פסל-הענק של רעמסס בכיכר המרכזית ואת רעמסס החנוט במוזיאון, נזכרו בשם רעמ-

פסח רעמסס בכיכר רעמסס בקאהיר *
האם ישחרר בגין את הפיראמידות?

סס המוכר בתנ"ך. אסוציאציות היסטוריות מופיעות על כל צעד ושעל כאשר נוצר מחחש המגע הבלתי-אמצעי בין שני הי עמים.

אמנם, בתודעה המצרית לא השאירה יציאת-מצריים כל רישום. עד כה לא נמציאה הוכחה כלשהי לסיפור התנ"כי, אם כי יתכן בהחלט ששבט נודד מאסיה נת-קבל בתקופה כלשהי במצריים והסתלק משם כעבור זמן. אך בתודעה העיברית עיצבה פרשה זו את הנפש הלאומית, אולי יותר מכל פרשה אחרת.

הנשיא אנואר אל-סאדאת, שנקרא לא פעם "אחרון הפרעונים", הודיע כי ישראל קיימת כחלק בלתי-נפרד מן המציאות ב-מרתב. ישראל, מצידה, לא פיקפקה מעולם בקיומה של מצריים. אך בפסח תשל"ח היה קיים בפעם הראשונה סיכוי ממשי לכך שהיחסים בין שני העמים יחרגו מהכרה הדדית זו. יגיעו לידידות שהצטיירה ב-סיפור המופלא של יוסף בן-יעקב, הנער בעל כתונת-הפסים.

מדיניות

איך לרמות

בגין אמר בטעות

את האמת, ודיין

נועק לעזרתו כדי

לתקן את המעוות

מדוע הוציא מנחם בגין את משה דיין ממחסן הגרוטאות ומינה אותו כשר-החוץ שלו?

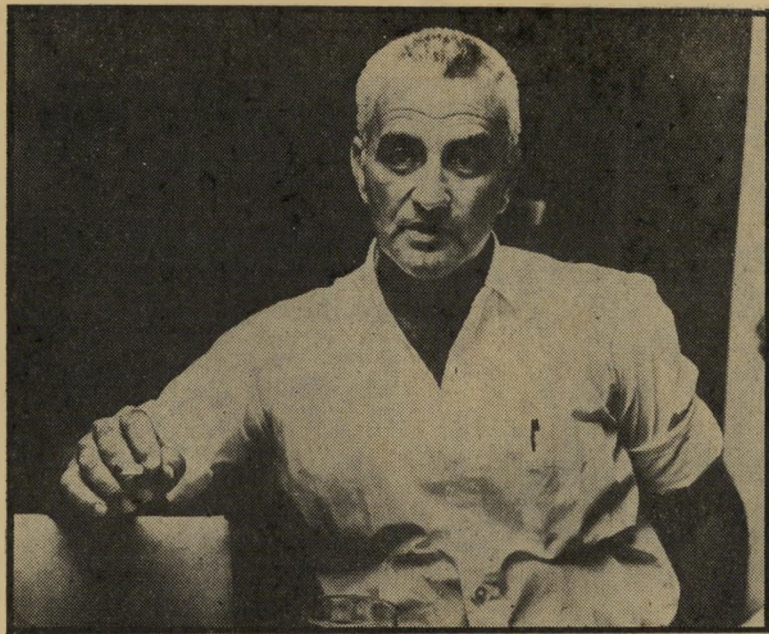
כאשר אירע הדבר, היתה אחת התשובות בות **: בגין זקוק לדיין. בגין אינו יודע לשקר, אך הוא יודע שגילוי דעותיו בזיי-רה הבינלאומית עלול לגרום לאסון. על כן הוא פותח לאדם היודע לרמות, לשקר, לכוזב, הוא בחר בגדול הרמאים הפולני-טיים המצויים בישראל.

השבוע הוכיחה תיאוריה זו את עצמה. **מטרה להפצצה.** לפני שבועות אחר-דים שגו מנחם בגין ונושא-כליו, חיים נדנאו, מישגה המור. הם גילו את האמת.

* הבניין משמאל: תחנת-הרכבת הגדולה. ** במאמר "המיקצוע: רמאי", שפורסם במדור הנדון (העולם הזה 2074, ב'1 ביוני 1977).

הענק המשולשים בגיזה, הפרבר הקאהירי בשולי המידבר, ממערב לעיר.

"זוהי רק בדיחה", הרגיע אותו הישראלי. "התנ"ך אומר שהעיברים בנו את ערי-הספר פיתום ורעמסס, אך לא הוזכרה שם אף פיראמידה אחת. בגין לא ישלח את צה"ל לשחרר את גיזה". חילופי-דברים היתוליים אלה מסמלים את

קונסול בן-ארי

האם תפתח האשה גלריה?

המצב המיוחד, שבו חוגג עמי-ישראל את חגי-הפסח בתשל"ח.

המיתוס העתיק ביותר. היחסים בין ישראל ומצריים הטילו את אורם ו-צילם על המיתוס העתיק ביותר של העם היהודי — זה העומד במרכז חגי-הפסח.

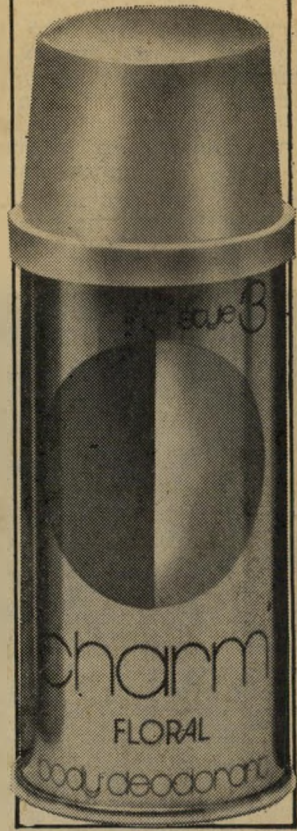
אין הסיבות לשאלה אם אמנם יש אמת היסטורית בסיפור על אודות יוסף, הנער העברי שהפך שרה-הכלכלה הכללי-כול של פרעה, או על אודות העבדותם של העיברים

ובקרב שליחיה-עליה, גורם הדבר לשע-רווייה רבתי. איך אפשר להטיף לעליה לישראל כאשר שליח ישראלי בכיר נש-אר בארצות-הברית אחרי סיום תפקידו — מה גם כשהוא שליח הידוע בדעותיו הציוניות הקיצוניות?

* השמועות לא התאמתו. השגריר לשם ואשתו חזרו לארץ, אחרי תום תקר-פת-הכהונה.

CHARM
דיאודורנטיים
לאשה
4-2 ניחוחות
כובשים:

FLORAL, SPORTIVE
ELEGANT, LIB.

מהו מחיר השלום?
מהו מחיר
הקונצנזוס הלאומי?

"במרחב"

עיתון לשלום
יגלה לך מה מתרחש
באמת מאחורי הקלעים
שלשלום.

החל מחודש מאי בכל הקיוסקים.